

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-23T/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010278
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2521010278.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Petrom Vrbjarom v trestnej veci obžalovaného N. A. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 17.01.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný
N. A. , nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom V. XXX,

sa uznáva za vinného, že

v období od 25.07.2012 do 28.01.2013 v N., S.. U. XX, v pobočke Daňového úradu konajúci v mene spoločnosti P. D., s. r. o. so sídlom V. XXX, ako registrovaného platiteľa a štvrťročného platcu dane z pridanej hodnoty v podaných daňových priznaniach dane z pridanej hodnoty za druhý štvrťrok roku 2012, za tretí štvrťrok roku 2012 a za štvrtý štvrťrok roku 2012 nepriznal dodanie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu EÚ vyplývajúce z faktúr číslo 95401 zo dňa 22.06.2012 v sume 18.210,08 eur, opravnej faktúry (dobropisu) číslo 46670 zo dňa 26.06.2012 v sume 336,35 eur, číslo 95434 zo dňa 26.06.2012 v sume 103,48 eur, číslo 95567 zo dňa 06.07.2012 v sume 2.294,59 eur, číslo 95677 zo dňa 13.07.2012 v sume 3.122,88 eur, číslo 95852 zo dňa 27.07.2012 v sume 4.807,07 eur, číslo 96019 zo dňa 09.08.2012 v sume 3.110,47 Eur, číslo 96239 zo dňa 30.08.2012 v sume 3.320,60 eur, číslo 96310 zo dňa 06.09.2012 v sume 6.477,77 eur, číslo 96459 zo dňa 20.09.2012 v sume 3.302,16 eur, číslo 96575 zo dňa 27.09.2012 v sume 4.389,64 eur, číslo 96669 zo dňa 04.10.2012 v sume 1.351,96 eur, číslo 96751 zo dňa 11.10.2012 v sume 717,17 eur od spoločnosti O. O. Z., L., W., O. v celkovej výške 50.871,52 eur a z faktúr číslo 1207587 zo dňa 27.06.2012 v sume 209,70 eur, číslo 1209074 zo dňa 25.07.2012 v sume 1.340,16 eur, číslo 1209472 zo dňa 31.07.2012 v sume 78,31 eur, číslo 1208718 zo dňa 18.07.2012 v sume 3.742,26 eur, číslo 1210809 zo dňa 29.08.2012 v sume 22.392,89 eur, číslo 1211121 zo dňa 31.08.2012 v sume 15.963,46 eur, číslo 1211221 zo dňa 05.09.2012 v sume 2.118,95 eur a číslo 1211609 zo dňa 12.09.2012 v sume 206,76 eur od spoločnosti O. I.. U. V.. V., Q., N., N., v celkovej výške 46.052,49 eur, čím úmyselne skrátiteľ vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti P. D., s. r. o. v rozsahu 19.116,76 eur.

t e d a

skrátiteľ daň a uvedený čin spáchal vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á :

Podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba vo výmere 60 (šesťdesiat) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh podľa svojich možností a schopností.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 6 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo prokuristu obchodných spoločností alebo družstiev a prevádzkovať akékoľvek živnostenské oprávnenie vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal 18.11.2021 obžalobu pod číslom Pv248/18/2204 na obvineného N. A. (ďalej len obžalovaný) pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, a to výpoveďami splnomocnenej zástupkyne poškodeného S.. K. Q., svedkov S. H. a X.. O. K., oboznámením záverov znaleckého posudku č. 1/2020, prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov, správami a posudkami na obžalovaného, ako aj odpisom z registra trestov boli zistené nasledovné skutočnosti.

Splnomocnená zástupkyňa poškodeného S.. K. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na základe žiadosti vyšetrovateľa v roku 2018 pristúpil daňový úrad k výkonu daňovej kontroly u subjektu P. D. na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia II., III., IV. štvrťrok 2012 u tohto platiteľa, kedy však následne u daňových kontrol za II. a III. štvrťrok 2012 bolo rozhodnutím zastavené vyrubovacie konanie, nakoľko prišlo k zániku práva vyrubiť daň za uvedené zdaňovacie obdobia, a to znamená, že daňová kontrola sa im podarila ukončiť iba vo IV. štvrťroku 2012, kde mali určenie rozdielu dane, kde prepis predstavoval 7.342,96 eur, následne bola z uvedeného vyrubená pokuta 4.596,80 eur. Uvedený daňový nedoplatok stále vymáhajú v daňovom exekučnom konaní, ale doteraz je stále v evidencii dočasne nevymožiteľných daňových nedoplatkov, to znamená z dôvodu nemajetnosti daňového subjektu. Daňový subjekt nepreukázal žiadnu snahu o dobrovoľnú úhradu tohto nedoplatku, pokuta aj dorub je stále bez zmeny.

Svedok S. Horváth na hlavnom pojednávaní uviedol, že v spoločnosti P. D. pracoval na základe pracovnej zmluvy trištvrté roka, zamestnal ho obžalovaný. Mzda mu bola uhrádzaná v hotovosti. Hlavnou činnosťou spoločnosti bola výroba plastových okien. Za spoločnosť konal obžalovaný, preberal faktúry a riešil aj situácie ohľadom daní. Obžalovaný bol s jeho prácou spokojný, on však spokojný nebol, lebo mu prestal uhrádzať výplatu.

Svedok X.. O. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že u pána A. robil účtovnú evidenciu od roku 2007 do roku 2010 - 2013 a daňové priznania, ako aj hlásenia o DPH, viedol aj personálnu a mzdovú agendu. Išlo o spoločnosť P. D., tiež o spoločnosť I.. Bol splnomocnený pre jednanie s daňovým úradom. Na polícii bol vypovedať, že chýbali nejaké faktúry. Na polícii hľadali nejaké doklady, ktoré mali oni vyčíslené a on im povedal, že z hlavy to nevie povedať, lebo nerobil pre neho len účtovníctvo. Vypovedal, že mu je známe, čo mu prečítali, či boli také doklady, povedal, že si spomenie, asi áno. Ako im tie doklady priniesol, asi to postúpili znalcovi. Svedok ďalej uviedol, že na daňovom úrade to pozerali a že to súhlasilo s tým, čo poslal za príslušné hlásenia na daňový úrad. Úhrady v rámci miezd a daní si robil obžalovaný sám.

On ako spracoval mzdu za mesiac mu podklady odovzdal. Ci vyplatil zamestnancovi v hotovosti alebo cez uctet, uz bolo na nom.

Zo znaleckeho posudku c. 1/2020 z 13.01.2020 X.. S. F., znalkyne z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie Uctovnictvo a daňovnictvo vyplynulo, ze spolocnost' O. O. Z. L. W., O. vystavila spolocnosti P. D., s. r. o. 13 faktur v celkovej sume 50.871,52 eur, z ktorych spolocnost' P. D., s. r. o. zaevidovala do svojej uctovnej evidencie iba 10 faktur v celkovej sume 43.922,81 eur, pricom islo o faktury: cislo 95401 zo dna 22.06.2012 v sume 18.210,08 eur pod internym cislom 12016, opravnú fakturu (dobropis) cislo 46670 zo dna 26.06.2012 v sume 336,35 eur, pod internym cislom 12011 cislo 95434 zo dna 26.06.2012 v sume 103,48 eur, pod internym cislom 12030, cislom 95567 zo dna 06.07.2012 v sume 2.294,59 eur, nezaevidovaná, cislo 95677 zo dna 13.07.2012 v sume 3.122,88 eur, pod internym cislom 12015, cislo 95852 zo dna 27.07.2012 v sume 4.807,07 eur, pod internym cislom 12022, cislo 96019 zo dna 09.08.2012 v sume 3.110,47 eur, pod internym cislom 12021, cislo 96239 zo dna 30.08.2012 v sume 3.320,60 eur, pod internym cislom 12028, cislo 96310 zo dna 06.09.2012 v sume 6.477,77 eur, pod internym cislom 12046, cislo 96459 zo dna 20.09.2012 v sume 3.302,16 eur, nezaevidovaná, cislo 96575 zo dna 27.09.2012 v sume 4.389,64 eur, pod internym cislo 12047 cislo 96669 zo dna 04.10.2012 v sume 1.351,96 eur, nezaevidovaná, cislo 96751 zo dna 11.10.2012 v sume 717,17 eur, pod internym cislom 12048, ktoré faktury boli zauctované ako znizenie zavazku voci spolocnikovi, a nie ako obstaranie materialu. Z predmetneho znaleckeho posudku tiez vypliva, ze v skumanom období bola spolocnost' P., s. r. o. platiteľom DPH na Slovensku, spolocnost' O. O. Z. bola platiteľom dane v Rakusku a spolocnost' O. I. z o. o. bola platiteľom DPH v Polsku, pricom tovar bol spolocnostou P. D., s. r. o. objednaný pod jej slovenskym IČ DPH a vychádzajúc z predlozenych CMR a realne dodaný na Slovensko, pretoze islo o nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z ineho clenkeho štátu, ktorá je v zmysle zakona o DPH predmetom dane. Pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z ineho clenkeho štátu je podľa zakona o DPH povinná platiť daň osoba, ktorá tovar nadobudla a je registrovaným platiteľom DPH, v tomto prípade sa jedna o spolocnost' P. D., s. r. o..

Závery znaleckeho posudku dalej uvádzajú, ze z predlozenych uctovnych dát a vo vyšetrovacom spise dostupnych daňovych priznaní k dani z pridanej hodnoty za relevantné zdaňovacie obdobia roku 2012 (2., 3. a 4. štvrťrok 2012) vypliva, ze spolocnost' P. D. s. r. o. nepostupovala v súlade s § 69 odsek 6 zakona o DPH a svoju povinnosť vyplývajúcu jej z titulu nadobudnutia tovaru za protihodnotu v tuzemsku (SR) z ineho clenkeho štátu si nespĺnila, t. j. v evidencii k DPH a ani v daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobia 2., 3. a 4. štvrťroka 2012 žiadnu z faktur vystavenych spolocnostami O. O. Z., L., W. a O. I. U. V. V., Q., N. uvedených v bode 1 záveru neuviedla. Z predmetnych faktur vystavenych spolocnostami O. O. Z., L., W. a O. I. U. V. V., Q., N., z ktorych žiadna nebola zahrnutá do evidencie k DPH a teda žiadna neovplyvnila daňovú povinnosť spolocnosti P. D. s. r. o. k DPH v rámci podaných daňovych priznaní k DPH za 2., 3. a 4. štvrťrok 2012, vznikla spolocnosti P. D. s. r. o. daňová povinnosť za:

2. štvrťrok 2012 vo výške 3.637,39 eur,
3. štvrťrok 2012 vo výške 15.333,58 eur a za
4. štvrťrok 2012 vo výške 413,82 eur.

Právo na odpočet DPH vzniklo spolocnosti P. D. s. r. o. iba v 3. štvrťroku v sume 268,03 Eur, t. j. daňová povinnosť z predmetnych faktur za 3. štvrťrok 2012, zohľadňujúca právo na odpočet je vo výške 15.065,55 eur.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplynulo, ze obžalovaný má dva záznamy. Dňa 08.08.2020 sa dopustil priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 8 odsek 1 zakona c. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zakonov v znení neskorších predpisov (osoba sediaca na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiavacím zariadením je povinná toto zariadenie použiť), za ktorý mu bola udelená bloková pokuta vo výške 10,- eur. Dňa 18.08.2021 sa dopustil priestupku proti verejnemu poriadku (VZN 8/2008 platené parkovanie), za ktorý bol napomenutý.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, ze N. A. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 22.07.2020, sp. zn. 21T/6/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23.11.2021, sp. zn. 3To/165/2020 pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok, v ktorej sa osvedčil, pricom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 276 odsek 1 Trestného zákona, kto v malom rozsahu skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 276 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 2 odsek 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH), predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby, poskytnutie služby za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby, nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu Európskej únie a dovoz tovaru do tuzemska.

Objektom trestného činu skrátene dane a poistného je záujem štátu na správnom vymeraní dane, poistného na sociálne alebo zdravotné poistenie, či príspevku na starobné dôchodkové sporenie. V zásade je potrebné uviesť, že tento trestný čin predstavuje osobitný druh podvodu spočívajúci v tom, že páchatelovi (resp. aj inej osobe) je na základe konania, prípadne opomenutia určitého konania vymeraná nižšia daň (poistné či príspevok) ako by mu podľa zákona mala byť vymeraná. Skrátene dane sa rozumie akékoľvek konanie páchatela (je jedno, či ide o daňovníka príslušnej dane, alebo inú osobu), v dôsledku ktorého mu zo strany príslušného orgánu bude vyrubená nižšia daň ako je suma dane určená zákonom, alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde. Skrátene dane je aj vylúčenie daňovej výhody (k tomu porovnaj R 4/1995). V prípade dane z pridanej hodnoty ide o nepriamu daň, kde určitá osoba túto daň platí v cene tovaru, resp. služby, ktorej cena je navýšená o sadzbu DPH, a iná osoba, tzv. platiteľ dane odvádza daň do štátneho rozpočtu (Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, 1608 s.).

Podstata skrátene dane spočíva v takom konaní páchatela, ktorým chce dosiahnuť pre seba alebo pre iného, aby príslušný štátny orgán určil (vyrubil) daň v nižšej než zákonom určenej sume, alebo vôbec chce zmať určenie (vyrubenie) dane. Páchatel tým dosiahne skrátene odvodu, resp. neodvedenie peňažnej sumy, ktorú by bol inak povinný zaplatiť štátu. Skrátene dane je teda rozdiel medzi daňou, ktorú má subjekt tejto dane (poplatník) znášať, a daňou, ktorá sa v dôsledku trestnej činnosti určila (vyrubila) nižšou sumou než predpisuje zákon. Ak sa z tohto dôvodu daň vôbec neurčila (nevyrubila), skrátene dane je suma zodpovedajúca dani, ktorú mal subjekt zaplatiť.

Subjektívna stránka trestného činu skrátene dane a poistného vyžaduje úmyselné zavinenie, ktoré musí byť na rozdiel od daňového či správneho konania páchatelovi preukázané, a to aspoň vo forme nepriameho úmyslu.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán (tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov). Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez pochybností za preukázané, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Zo spáchania skutku ho jednoznačne usvedčujú výpovede vo veci vypočutých svedkov, vypracovaný znalecký posudok, ale aj listinné dôkazy založené v spise.

Nebolo sporné medzi stranami a predovšetkým výsluchmi vypočutých svedkov bolo preukázané, že obžalovaný bol konateľom spoločnosti P. D., s. r. o., pričom na základe dohody medzi svedkom

K. a obžalovaným, X.. K. viedol pre spoločnosť účtovníctvo, personálnu a mzdovú agendu od roku 2006 do 30.06.2017, pričom za rok 2016 poslednýkrát vypracoval a zaslal daňové priznanie. Svedok v rokoch 2012 a 2013 viedol celú agendu len na základe dodaných podkladov od obžalovaného, čiže účtoval a vykazoval len to, čo mu obžalovaný predložil. Samotné finančné operácie a platby si vykonával obžalovaný, nakoľko svedok nemal oprávnenie na vstupy na jeho účty. Taktiež nebolo sporné a preukázateľne to vyplýva aj z výpisu z obchodného registra, že obžalovaný bol v žalovanom období jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti P. D., s. r. o. so sídlom v V. a predmetom činnosti okrem iného maloobchod a veľkoobchod s tovarom, kúpa tovaru na účely jeho predaja (maloobchod, veľkoobchod), výroba výrobkov z plastu. Nielen z pozície obžalovaného ako jediného konateľa, ale aj z výpovedí svedkov H. a K. jednoznačne vyplynulo, že to bol práve a jedine obžalovaný, ktorý rozhodoval o tom, ako sa nakladalo s finančnými prostriedkami, pričom účtovná agenda bola vykonávaná len na základe ním dodaných podkladov.

Na tvrdenie obžalovaného, že nemá ekonomické znalosti, pričom si nie je vedomý, že nejakú faktúru vedome nezaložil, je potrebné uviesť, že v tomto prípade bol obžalovaný ako jediný konateľ - štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným - osobou, ktorá bola oprávnená v mene spoločnosti konať navonok vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú tejto osoby a jej podnikateľskej činnosti, teda aj riadiť každodenný a bežný chod spoločnosti. Nepochybne jednou zo základných povinností obžalovaného ako platiteľa dane bolo konať tak, aby odviezol zákonnú daň v správnej výške.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že spoločnosť P. D., s. r. o. bola v roku 2012 štvrťročným platcom DPH a v roku 2013 sa stala mesačným platcom DPH. Súd má ďalej za preukázané, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti P. D., s. r. o. bol v skúmanom období štvrťročným platcom DPH na Slovensku a tovar od spoločností O. O. Z. a O. I. z o. o. objednal a dal fakturovať pod slovenským IČ DPH spoločnosti, pričom tento tovar bol aj na Slovensko reálne dodaný. Išlo teda o nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku (Slovensko) z iného členského štátu, ktoré je v zmysle zákona o DPH predmetom dane z pridanej hodnoty, z čoho vyplýva, že obžalovaný bol podľa zákona pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu povinný platiť daň, nakoľko ako registrovaný platiteľ DPH tovar nadobudol. Vyššie uvedené faktúry neboli zaúčtované ako obstaranie materiálu, ale boli zaúčtované ako zníženie záväzku voči spoločníkovi, v dôsledku čoho neboli zahrnuté do evidencie k dani z pridanej hodnoty.

Skrátením dane možno rozumieť konanie, ktorého cieľom je to, aby určitý subjekt zaplatil nižšiu daň ako daň stanovenú zákonom. Súd bez pochybností uzavrel, že obžalovaný nezdanil určité plnenie (dodanie tovaru v tuzemsku) daňou z pridanej hodnoty, a to napriek tomu, že sa na toto plnenie daň z pridanej hodnoty vzťahuje. Obžalovaný ako konateľ spoločnosti úmyselne skrátil vlastnú daňovú povinnosť, a to za 2. štvrťrok 2012 vo výške 3.637,39 eur, za 3. štvrťrok 2012 vo výške 15.065,55 eur a za 4. štvrťrok 2012 vo výške 413,82 eur, čo predstavuje celkový rozsah 19.116,76 eur.

Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel'. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené. Aj keď obžalovaný poveril vedením účtovníctva inú osobu, bolo preukázané, že táto osoba účtovníctvo vykonávala len na základe dokladov poskytnutých obžalovaným, z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vedel, že určitým jeho konaním dochádza k skráteniu jeho zákonnej povinnosti vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, ale aj na účel trestu a možnosť nápravy páchatel'a. Pri ukladaní trestu taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a síce, že pred spáchaním činu viedol riadny život (§ 36 písmeno j Trestného zákona). Priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Za súdený zločin bolo možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov. Pri určení druhu trestu bolo potrebné prihliadnuť na ustanovenie § 34 odsek 6 veta druhá Trestného zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. A keďže horná hranica v tomto prípade predstavuje 8 rokov, bolo nutné ukladať trest odňatia slobody. Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody potom súd v rámci modifikovanej trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov až do 6 rokov a 8 mesiacov, keďže pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností došlo v súlade s ustanovením § 38 odsek 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere troch rokov. S poukazom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy, ktorú súd hodnotí v kontexte svojich zistení pozitívne, dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto obžalovanému výkon trestu podmienčne odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Za stavu vecí a zákonu zodpovedajúcu v tomto prípade považoval skúšobnú dobu na hornej hranici, teda vo výmere šesťdesiat mesiacov, počas ktorej bude mať obžalovaný dostatok času na to, aby potvrdil, že u neho skutočne išlo o excus. Zároveň mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh podľa svojich možností a schopností.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin skrátania dane a poistného podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona, obligatórne mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo prokuristu obchodných spoločností alebo družstiev a prevádzkovať akékoľvek živnostenské oprávnenie vo výmere vykonávať funkciu štatutárneho orgánu alebo prokuristu obchodných spoločností alebo družstiev a prevádzkovať akékoľvek živnostenské oprávnenie vo výmere 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov, teda v hornej polovici trestnej sadzby trestu zákazu činnosti v súlade s ustanovením § 61 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa žalovaného trestného činu dopustil v súvislosti s touto činnosťou.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutku za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktoré zároveň budú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.